Pregaria.cat

Entrada

Llavors d’esperança



Per MartaF el dj., 23/05/2024 - 08:00

El papa Francesc ens convida a anar a l'encontre de l'altre, a fer-nos presents en el món perquè aquesta és la nostra missió i vocació com a cristians. Tanmateix, no ho fem pas prou bé, en un present devastat per l'odi de les guerres, per la indiferència dels rics envers els pobres i per la manca d'humanitat també, contra la natura. Perquè, si no sabem cuidar els germans, com ho podrem fer amb una terra malalta per culpa dels nostres cors eixuts? Del 19 al 26 de maig celebrem la Setmana Laudato Si', enguany, amb el lema «Llavors d'esperança», dedicada a inspirar una transformació personal i cultural enmig de la crisi ecològica i climàtica global. És per aquest motiu que s'ha elaborat una Guia de Celebració que proposa accions diàries per a la conversió ecològica, com ara fomentar el transport i l'alimentació sostenibles, reduir residus o educar-se en ecologia integral. Des d'aquí, us convidem a llegir-la i a posar-la en pràctica perquè recull tot un reguitzell de cites, de pregàries i d'activitats que tenen per objectiu promoure hàbits més sostenibles i aprofundir en el compromís d'una vida coherent i respectuosa amb la Creació.

Fa nou anys que es va publicar l'encíclica Laudato Si' i sembla que era ahir, oi? El que ens hauríem de preguntar de debò és si, durant aquests nou anys, hem aconseguit fer-nos militants de l'ecologisme integral a què ens exhorta el papa Francesc. Hem fet de l'ecologia un dels pilars de la nostra vida? Si la resposta és que no, podem començar avui, perquè les llavors del canvi som nosaltres i aquestes no tenen estacions; es poden plantar tot l'any. Si la resposta és que sí, no val a badar i hem de continuar la nostra tasca amb fermesa perquè el Regne de Déu també és pertot arreu, en l'aigua dels corriols fins als cims de les muntanyes. Formem part d'un univers únic, però la Casa Comuna no ens pertany i no li podem posar cadenes; per això el nostre espoli ens sortirà car. Malgrat tot, encara hi som a temps. Només cal convertir-nos en un exèrcit de llavors minúscules que germinaran sobre un camp erm perquè «la mostassa és la més petita de totes les llavors; però, quan ha crescut, es fa més gran que les hortalisses i arriba a ser un arbre; fins i tot venen els ocells del cel a fer niu a les seves branques» (Mt 13,32). Tu decideixes si vols ser un plançó d'esperança o una soca podrida per la ignorància.